

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25C/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416202035
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1416202035.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Kalatom, v právnej veci navrhovateľky: Y. T., narodená 2. 7. XXXX, bytom R. T. XX, XXX XX Y., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Margita Lonská, s.r.o., so sídlom Kalinčiakova 25, 831 04 Bratislava, IČO: 36 862 282 a bývalého manžela navrhovateľky: Jozef T., narodený XX. 4. XXXX, bytom T. XX, XXX XX Y., zastúpený: DT LEGAL, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Kvačalova 28, 821 08 Bratislava, IČO: 35 890 878, o návrhu na určenie výživného pre manželku, takto

rozhodol:

I. Bývalý manžel navrhovateľky je povinný uhradiť navrhovateľke výživné vo výške 400,- eur mesačne za obdobie od 7. 3. 2016 do 10. 1. 2017.

II. Zročné výživné vo výške 4.019,80 eur je bývalý manžel navrhovateľky povinný uhradiť navrhovateľke do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Bývalý manžel navrhovateľky je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 80,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu 7. 3. 2016 sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil v tom čase manželovi navrhovateľky povinnosť prispievať navrhovateľke na výživu sumou 400 € mesačne. Návrh odôvodnila tým, že vzťahy medzi ňou a manželom boli v čase podania návrhu už tri roky trvalo rozvrátené a manžel opustil 7. 1. 2016 spoločnú domácnosť po tom, čo navrhovateľke bolo diagnostikované ochorenie Skleróza multiplex. Zároveň uviedla, že od roku 2005 má diagnostikované aj ťažké postihnutie sluchu, v dôsledku ktorého je zdravotne ťažko postihnutá osoba vyžadujúca sprievodcu, a to s mierou funkčnej poruchy 70 %. V súvislosti s diagnózou sklerózy multiplex bola v čase podania návrhu práce neschopnou. Od septembra 2013 pracovala ako učiteľka v materskej škole s príjmom 635 € mesačne netto. Od 22. 6. 2008 do 21. 6. 2009 bola navrhovateľka na materskej dovolenke so synom, starostlivosť o ktorého sa následne predĺžila z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu. Po opustení spoločnej domácnosti manželom 7. 1. 2016 ostala celá starostlivosť o domácnosť na navrhovateľke, na výživu ani na chod domácnosti jej manžel neprispieval, len na základe vlastného uváženia jej zasielal výživné na každé dieťa vo výške 300 € mesačne, z čoho 100 € je na pohonné hmoty spotrebované s dopravovaním detí do školy. Manžel uhradil náklady na bývanie v dome vo výške 185 € mesačne, splácal mesačne hypotekárny úver vo výške 1050 €. Mesačné náklady navrhovateľka vyčíslila sumou 400 €, zároveň vyčíslila náklady na lieky a výživové doplnky v súvislosti so svojím zdravotným stavom. Manžel navrhovateľky pracuje v spoločnosti Volkswagen na riadiacej pozícii a výška jeho zárobkov je nadštandardná okolo 4.000 netto, pričom okrem toho poberá ročné odmeny v súvislosti so ziskom

zamestnávateľa, pričom v júni 2015 mu takto bola vyplatená odmena 98.000 € brutto, čo priemerný mesačný príjem manžela zvyšuje.

2. Manžel navrhovateľky vo svojom vyjadrení uviedol, že je pravdou, že s navrhovateľkou od 7. 1. 2016 nežije v spoločnej domácnosti. Zároveň oznámil, že dňa 11. 1. 2017 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Malacky, v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/158/2016, ktorým bolo rozvedené manželstvo účastníkov konania. Bývalý manžel navrhovateľky je tak na základe rozsudku povinný prispievať na výživu maloletej W. sumou vo výške 1.000 € mesačne a maloletého J. sumou vo výške 800 € mesačne. Bývalý manžel navrhovateľky zároveň na základe výroku rozsudku prispieva na tvorbu úspor každému z detí sumou 300 € mesačne. Podľa rozsudku zo dňa 11. 1. 2017, vydaného Okresným súdom Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/66/2016 bol bývalý manžel navrhovateľky povinný uhradiť výživné za obdobie od 1. 3. 2016 do 31. 12. 2016 na maloletú W. sumou vo výške 850 € mesačne a maloletého J. vo výške 730 € mesačne. Bývalý manžel navrhovateľky uviedol, že vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou, poskytovaním vecných plnení a poskytovaním peňažných príspevkov. Uviedol, že informácie o jeho prispievaní bývalej manželke, resp. na domácnosť nie sú úplné. V roku 2016 prispieval navrhovateľke poskytnutím nadštandardného motorového vozidla Volkswagen Tiguan. Navrhovateľke zabezpečoval bývanie, hradil. všetky náklady na energie a hypotéku bez toho, aby spoločný dom v Y. užíval. Náklady za rok 2016, obsahujúce náklady na dom v Stupave, výživné na maloleté deti, doplatok výživného na základe rozsudku o výživnom, výživné na manželku a ďalšie nehnuteľnosti v BSM účastníkov konania vyčíslil sumou 4.189,68 €, pričom pravidelný čistý mesačný príjem vyčíslil sumou 4.600 € mesačne, ktorý v konečnom dôsledku každý mesiac prečerpal len na vyššie uvedené výdavky. V rozsahu svojich výdavkov bol tak bývalý manžel navrhovateľky odkázaný na ročný bonus vyplatený zamestnávateľom v závislosti od rôznych faktorov a aj hospodárskych výsledkov zamestnávateľa. Pojem „v zásade“ rovnaká životná úroveň manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého „prideleného“ množstva peňazí. Pracuje na manažérskej pozícii, dosahovanie výsledkov je spojené s náročným vypätím síl a potrebou regenerácie. Poukázal na to, že od odsťahovania sa zo spoločnej domácnosti býva v byte o rozlohe asi 76 m², pričom navrhovateľka obýva rodinný dom o rozlohe asi 150 m². Deťom musel na pobyt uňho doma zabezpečiť ďalšiu sadu oblečenia a to na základe požiadavky navrhovateľky. Zároveň poukázal na otáznosť účelnosti výdavkov navrhovateľky na výživové doplnky. Upozornil, že od septembra 2016 je navrhovateľka opätovne zamestnaná na čiastočný pracovný pomer, pričom hrubá mzda navrhovateľky predstavuje cca. 900 € mesačne. Uviedol, že s ohľadom na výšku výživného, ktorým zabezpečil deti, navrhovateľka disponovala v roku 2016 dostatočnými prostriedkami pre svoju osobu a svoje potreby, aby tak bola zachovaná v zásade rovnaká životná úroveň manželov. Uviedol, že navrhovateľke poskytol letnú dovolenku podľa jej výberu. Každé ráno, s výnimkou školských prázdnin, spravidla 10 dní v mesiaci, keď mal deti vo svojej starostlivosti, vozil deti do školy, čím sú spochybnené aj náklady navrhovateľky s denným vozením do školy. Zároveň uviedol, že v roku 2016 zaslal navrhovateľke 3.500 € pochádzajúcich z predaja spoločného motorového vozidla a zároveň jej v roku 2016 prispel na dovolenku v Rakúsku sumou 565 €.

3. Vo svojom vyjadrení k vyjadreniu bývalého manžela navrhovateľka uviedla, že bývalý manžel ju svojím odsťahovaním zanechal s príjmom 450 € mesačne, odsťahoval sa k svojej novej partnerke, s ktorou udržiaval mimomanželský pomer. Ak odporca platil platby v súvislosti so spoločným domom, neplnil nič navyše, išlo o dom v spoločnom bezpodielom spoluvlastníctve a mohol v ňom aj bývať. Motorové vozidlo VW Tiguan navrhovateľka užívala len počas manželstva, a to z titulu pracovnej pozície manžela, po rozvoде ho musela odovzdať. Vo vzťahu k spoločnému bytu nachádzajúcemu sa v D. uviedla navrhovateľka, že v ňom sú nájomcovia, pričom nájomné si ponecháva jej bývalý manžel. Spochybnenie nákladov v súvislosti s potrebou liekov a výživových doplnkov v súvislosti so zdravotným stavom považovala za necitlivé a bez empatie. Poukázala na zjavný rozdiel v príjme účastníkov konania v roku 2016, kedy bývalý manžel navrhovateľky mal v roku 2016, príjem presahujúci 10.000 € mesačne.

4. Navrhovateľka vo svojej výpovedi titulom výpovede účastníka konania uviedla, že musela predávať rôzne veci, aby mohla zariadiť pre deti napríklad vianočné sviatky. Uviedla, že v súvislosti so svojím zdravotným stavom mesačne minie veľa na lieky. Z nemocenskej hradila aj potreby spoločných detí. Predchádzajúci rok (rok 2016) pre ňu nebol jednoduchý, kupovali lacnejšie veci, deti s tým boli uzročené. Ak bývalý manžel uvádza, že jej poslal podiel na predaji spoločného auta, tieto prostriedky odložila na úhradu bežných výdavkov. Je pravdou, že bývalý manžel hradil jej minuloročnú dovolenku v Rakúsku, náklady spojené so svojou osobou mu však chcela uhradiť, sám však uviedol, že to nie

je potrebné. Je tiež pravdou, že bývalý manžel uhradil prečerpaný kontokorentný úver v čase, keď odišiel zo spoločnej domácnosti. Samotnú dovolenku platil bývalý manžel vtedy, keď mu bol vyplatený od zamestnávateľa vysoký bonus. Pokiaľ ide o výdavky, deťom sa snažila zabezpečiť štandard, ktorý kedysi mali.

5. Z výsluchu bývalého manžela navrhovateľky súd nad rámec skutočností uvádzaných vo vyjadrení zistil, že mesačné platby označované ako výživné manželke boli v niektorých prípadoch delené na 170 € bezhotovostným prevodom, a 30 € hotovostne.

6. Ako vyplýva zo sobášneho listu založeného na č. I. 8 v spise, účastníci konania uzavreli manželstvo 7. 6. XXXX. Počas manželstva sa narodili maloleté deti W. a J.. a Rozsudkom č. k. 8P/158/2016-110 vydaným Okresným súdom Malacky, právoplatným 11. 1. 2017, založeným na č.I. 65-67 v spise, bolo manželstvo účastníkov konania právoplatne rozvedené. Rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 8P/66/2016-68, založeným na č. I. 68-69 v spise, bola schválená dohoda rodičov, o výživnom maloletých detí, na maloletú W. vo výške 850 € mesačne, na maloletého J. vo výške 730 € mesačne, na obe deti počnúc 1. 3. 2016.

7. Z rozpisu mesačných nákladov z č. I. 7 v spise súd zistil, že mesačné výdavky navrhovateľky sú vo výške 850 € mesačne. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky z č. I. 11-12 v spise, súd zistil že navrhovateľka je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Z prepúšťacích správ z č. I. 13, 15 a z č. I. 16, 17 v spise zo dňa súd zistil, že navrhovateľke bola v roku 2016 potvrdená diagnóza ochorenia skleróza multiplex.

8. Z potvrdenia o príjme povinného z vyživovacej povinnosti - bývalého manžela navrhovateľky, založeného na č. I. 53 v spise, súd zistil, že netto príjem bývalého manžela navrhovateľky v roku 2016 bol po zohľadnení zrážok 10.706,99 €.

9. Z čiastočného výpisu z účtu bývalého manžela navrhovateľky za obdobie od 01.01.2016 do 08.12.2016, súd zistil, že okrem platieb označených ako výživné na deti, bývalý manžel navrhovateľky zaslal navrhovateľke po opustení spoločnej domácnosti dňa 12. 1. 2016 platbu vo výške 400 € a 20. 2. 2016 čiastku spolu 200 € na vyrovnanie kontokorentu. Dňa 22. 6. 2016 zaslal bývalý manžel navrhovateľke sumu 565 € v súvislosti s úhradou dovolenky navrhovateľky a spoločných detí. V dňoch 3. 8. 2016 zaslal bývalý manžel navrhovateľky v dvoch úhradách navrhovateľke spolu sumu 3.500 € pochádzajúcu polovicu sumy z predaja spoločného motorového vozidla. Platby označené ako „vyzivne Sisa“ zasielal bývalý manžel navrhovateľke v mesačných intervaloch v sumách po 200 €, pričom nebolo sporné, že niekedy bola táto suma rozdelená na bezhotovostný prevod vo výške 170 € mesačne a hotovostné poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 30 € mesačne.

10. Z rozpisu príjmov a výdavkov bývalého manžela navrhovateľky založeného na č. I. 72 v spise súd zistil, že bývalý manžel navrhovateľky vyčísľuje svoj príjem vo výške 4.600 € mesačne, uvádza tiež jednorazový bonus vo výške 48.500 € mesačne a mesačné výdavky vyčísľuje vo výške 6.709,96 €, z čoho 3204,29 € sú výdavky na zabezpečenie životnej úrovne bývalého manžela navrhovateľky (je potrebné uviesť, že sa v časti, nie však z pohľadu súm významnej, prekrývajú aj s výdavkami pre deti).

11. Z potvrdenia o príjme navrhovateľky za obdobie mesiacov 09/2015 - 08/2016 zo zamestnania, č.I. 84 v spise, súd zistil, že za mesiac august 2016 mala navrhovateľka príjem 829,67 €. Z pohybov na účte navrhovateľky založených na č. I. 85-86 v spise súd zistil, že za mesiac september mala navrhovateľka príjem zo zamestnania vo výške 707,21 € a za mesiac október vo výške 682,81 €. Navrhovateľka je zároveň poberateľkou dôchodku vo výške 275,20 € mesačne, čo nebolo medzi účastníkmi konania sporné.

12. Súd vec právne posúdil podľa § 71 ods. 1 zákona o rodine (Zákon č. 36/2005 Z. z.), podľa ktorého manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Z pohľadu konania súd posudzoval uplatnený nárok za obdobie od podania návrhu do dňa právoplatného rozvodu manželstva účastníkov konania, teda od 7. 3. 2016 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva (11. 1. 2017). Je potrebné uviesť, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi je daná zásadne rovnakou životnou úrovňou manželov. Súd mal za preukázané, že životná úroveň navrhovateľky v

posudzovanom období bola zásadne nižšia, ako životná úroveň jej bývalého manžela (manžela v posudzovanom období). Navrhovateľka preukázala, že v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu bola v posudzovanom období do mesiaca august 2016 práceneschopná. Pracovať začala v auguste 2016, v ktorom ešte mala časť príjmu z výkonu práce a prevažnú časť ako náhradu mzdy. Mzdu za celý mesiac začala poberať od mesiaca september 2016, pričom priemerný mesačný príjem činí necelých 700 €. Aj pri zohľadnení skutočnosti, že navrhovateľka je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 275,20 €, možno konštatovať, že priemerný príjem navrhovateľky mesačne nepresahoval v období od augusta 2016 sumu 1.000 €. Do augusta 2016 bola táto suma nižšia, nakoľko v tomto období navrhovateľka nepracovala, z dôvodu pracovnej neschopnosti zapríčinennej nepriaznivým zdravotným stavom. Vyčíslené výdavky navrhovateľky (a to už v čase, kedy nepracovala, teda mala nižší príjem, ako od augusta 2016) predstavovali sumu 850 €.

13. Príjem bývalého manžela navrhovateľky v rozhodnom období presahoval sumu 10.000 € mesačne, (za obdobie celého roku 2016 to bolo 10.706,99 €, po zohľadnení bonusov vyplatených v máji a decembri), teda bol viac ako o 9.000 € mesačne vyšší, ako príjem navrhovateľky. Bývalý manžel navrhovateľky pritom svoje výdavky vyčísľil sumou 3204,29 €. Už s porovnaním súm na individuálne potreby je možné vyvodiť, že životná úroveň oboch manželov nielenže nebola zásadne rovnaká, ale bola zásadne rozdielna a to aj po zohľadnení skutočnosti, že od mesiaca apríl 2016 poskytoval bývalý manžel navrhovateľke 200 € mesačne, ktoré označoval ako výživné manželke. Svoje zvyšné výdavky nad sumu 3.204,29 do sumy 6.709,96 € bývalý manžel navrhovateľky odôvodňuje jednak úhradami výživného a potrebám deťom a jednak výdavkami v súvislosti so spoločným majetkom v BSM. Je pritom potrebné uviesť, že spoločnú domácnosť opustil bývalý manžel navrhovateľky, na čo je potrebné prihliadnúť v súvislosti s argumentáciou, že uhrádza náklady hypotekárneho úveru a energií v súvislosti s rodinným domom, v ktorom ostali bývať navrhovateľka s deťmi. Aj pri zohľadnení celkových výdavkov bývalého manžela navrhovateľky vo výške 6.709,96, mal bývalý manžel navrhovateľky sumu priemerne okolo 4.000 € mesačne, teda jeho životná úroveň bola neporovnateľne vyššia, a pri priznaní navrhovateľkou požadovanej sumy, nemožno v žiadnom prípade hovoriť o matematickom dorovnávaní, ale stále len o priblížení k zásadne rovnakej životnej úrovni. Navrhovateľka zotrvala na pôvodnom návrhu na výšku mesačného výživného, aj po tom, čo jej bývalý manžel začal poskytovať mesačne 200 €. Aj po zohľadnení tejto sumy súd považoval s ohľadom na vyššie uvádzané dôvody nárok navrhovateľky za dôvodný. Súd pri tom zohľadňoval aj osobitné pomery účastníkov, medzi nimi aj náročnosť práce bývalého manžela navrhovateľky a s ním spojené vyššie nároky na regeneráciu a odievanie, ale na druhej strane aj komplikovaný a značne zhoršený zdravotný stav navrhovateľky. Vzhľadom na skutočnosť, že počas konania došlo k zániku manželstva rozvodom, súd rozhodol o povinnosti úhrady celého ročného výživného za rozhodné obdobie, teda od podania návrhu do právoplatnosti rozvodu manželstva.

14. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 prvej vety zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Výška poplatku bola určená podľa položky 8 písm. a) prílohy zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a bol zaokrúlený podľa § 7a zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov,

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, pričom súd nezistil dôvody na postup podľa § 55 Civilného sporového poriadku, ktoré by odôvodňovali priznanie nároku na náhradu trov konania navrhovateľke, napriek tomu, že súd návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 62 ods. 1 a 2 Civilného mimosporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nespĺní uloženú povinnosť, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.